

Termometer

Ivan Zidar

Medtem ko je velenjski Vegrad v zelo resnih težavah in pripravlja nujno prestrukturiranje, največje slovensko gradbeno podjetje SCT uspešno prodira na tuje trge, kjer je podpisalo pogodbe za velike projekte zlasti v Libiji. Ljubljansko gradbeno podjetje naj bi imelo tam dela vsaj za pet let. Po podpisu pogodbe za zgraditev treh vpadnic v Bengazi ima SCT sklenjenih že za poldrugo milijardo evrov gradbenih del v Libiji. Napovedi pa so še bolj obetavne, saj naj bi obstajale možnosti, da se vrednost del v Libiji povzpne na dve milijardi evrov.

Pred kratkim je prvi mož SCT Ivan Zidar podpisal tudi pogodbo z bosansko-hercegovsko direkcijo za ceste o gradnji trikilometrskega dvocevne predora Vijenac na avtocesti med Zenico in Sarajevom. Vrednost tega projekta je ocenjena na 55 milijonov evrov. Ob teh projektih si je SCT pridobil posel za gradnjo

sarajevske obvoznice, mosta čez Savo v Beogradu in nekatere pomembne posle v Albaniji, med drugim tudi pristanišča Drač.

Toda SCT si je po drugi strani pri nekaterih poslih v Sloveniji pridobil precej slab sloves zaradi slabo opravljenega dela, na primer pri gradnji onkološkega inštituta in pediatrične klinike, pa tudi zaradi številnih aneksov k sklenjenim pogodbam in tako številnih podražitev del, ki jih je dovolil in sprejel Dars. Poleg tega naj bi se vodilni slovenski gradbinci kartelno dogovarjali o cenah, kar jih lahko, če jim bo to urad za varstvo konkurence dokazal, precej stane. Vsega tega si v tujini seveda ne bodo mogli privoščiti in če bodo hoteli še nove posle, bodo morali delati tudi veliko bolj kakovostno. Pomembna naloga v Libiji pred začetkom del bo še pridobitev ustreznih bančnih jamstev. Dejstvo pa je, da si je SCT, ki je lansko leto končal z 775 tisoč evri čistega dobička in 962 zaposlenimi, medtem ko jih je bilo še leta 2008 1379, pridobil dobro ime v Libiji z dobrim delom v preteklosti. Medtem ko so ga pred časom nekateri v Sloveniji hoteli dati celo na črno listo podjetij, ki ne bi smela več dobiti poslov, se mu v tujini odpirajo nove perspektive. Nedvomno pa se dobre reference v tujini gradijo doma.

VESNA BERTONCELJ POPIT

Matjaž Kovačič

Res je, da bi velika večina malih delničarjev dobila le drobiž, tudi če bi mari-borska NKBM letos ves dobiček namenila za dividende. Ker ga je bilo lani za skromnih 2,89 milijona evrov, bi povprečen delničar za svojih 75 delnic dobil 5,65 evra neto dividende, če bi razdelili ves dobiček. Res je tudi, da je Banka Slovenije slovenske banke pozvala, naj zaradi težkih razmer, ki so ob krizi zavladele v finančnem svetu, letos ne izplačajo dobička lastnikom in naj denar namenijo za krepitev svoje kapitalske ustreznosti.

In takšno odločitev so tudi sprejeli lastniki na nedavni skupščini druge največje banke v državi, kljub nasprotovanju malih delničarjev pod okriljem vedno glasnega Vseslovenskega združenja malih delničarjev Slovenije.

Res pa je tudi, da so lastniki (država) in uprava banke ob javni ponudbi prodaje 25 odstotkov NKBM državljanom leta 2007 jasno zapisali, da bodo vsako leto povečevali delež dobička, ki ga bodo razdelili med lastnike. In če kje, bi moralo med finančniki veljati železno pravilo, da se je treba danih obljub in zavez držati.

Slaba je tolažba predsednika uprave NKBM Matjaža Kovačiča, da bodo storili vse, da se bo banka čim prej vrnila k dobičkonosnosti, ki bo omogočala ponovno izplačilo dividend; že letos naj bi po načrtih ustvarili 34,8 milijona evrov čistega dobička. Ali ga bo res toliko in koliko od te vsote bo delničarjem kanilo v žep, je zdaj težko oceniti.

Že zdaj pa si lahko dovolimo oceno, da je naložba več kot sto tisočih državljanov, ki so pred dvema letoma (od države!) mrzlično kupovali delnice NKBM, močno nasedla. Cena delnice zdaj stagnira pri ravni približno 12 evrov, več kot 100 odstotkov pod ceno, ki so jo zanjo plačali državljan ob javni ponudbi

in še toliko nižje od najvišjih vrednosti, ko je delnica tik pred začetkom finančne krize segla tudi čez 40 evrov. Kdaj se bodo delnice vrnile na te ravni, ne ve nihče, gotovo pa to ne bo kmalu.

Seveda ni vsa krivda za takšne razmere pri vodstvu NKBM, še zdaleč ne. NKBM je v vseh, razen morda slovenskih pogledih mala banka in bankam ti časi pač niso prijazni (kot so bili kdaj prej). A pri odnosu do malih delničarjev bo treba začeti pometati pred domačim pragom. In za pomesti je veliko.

URBAN ČERVEK

